

گفت و گوی صبا با عوامل نمایش سوسمار

دامی که طعمه‌اش حسرت‌های ماست

نمایش سوسمار به کارگردانی رحمت امینی که نمایشنامه آن از نویسندۀ نام آشنا و محبوب مخاطبان حمید جبلی است به روزهای پایانی اجرای خود در سالن چهارسوی تئاتر شهر نزدیک می‌شود. این نمایش که نگاه تمثیلی خود را در غالبی ساده در برابر مخاطبان‌ش می‌گذارد به خطرهایی که در کمین جوامع انسانی هستند اشاره می‌کند. در ادامه گفت و گوی خبرنگار صبا با عوامل این نمایش را می‌خوانید.

مریم عظیمی

گفت و گو

نوید جهانزاده:

پویا بودن از زیبایی‌های تئاتر است

بزرگترین چالش نقش سوسمار چه بود؟

غیر از همه مسائلی که در طول تمرینات و متن برای رسیدن به این نقش وجود داشت من یک چالش خیلی شخصی هم داشتم. اینکه قبلاً در آثار دیگری در نقش‌هایی مثل روح، بچه غول و نمونه‌های این چنینی زیادی بازی کرده بودم و چالشش برایم این بود که خود را تکرار نکنم و به چیز جدیدی برسیم. بخصوص در دو سه سال اخیر که در نمایش دیگری به نام قصر موروثی خاندان فرانک اشتاین به کارگردانی آقای آتیلا پسیانی که از همینجا می‌خواهم برای ایشان آرزوی سلامتی کنم حضور داشتم و آنجا نقش یک بچه غول را بازی می‌کردم که حالات و حرکات بدنی‌اش می‌توانست برای نقش سوسمار در این نمایش تکرار شود اما من سعی کردم تا اصلاً به سمت آن نروم. غیر از آن در طول تمرین برای اینکه به این نتیجه برسیم که این سوسمار را چگونه نشان بدهیم صحبت‌ها و جلسات زیادی با آقای امینی و آقای جبلی داشتیم حتی صحبت‌هایی در مورد اینکه بخش‌هایی عروسکی کار شود و یا بخشی از لباس من عروسکی باشد و در نهایت همه اینها به آنچه که امروز در اجرا می‌بینید رسیدیم.

باز خورد تماشاگر را چگونه دیدید؟

از میان کسانی که مستقیماً راجع به بازی‌ها صحبت کردند و در شبکه‌های اجتماعی و تیوال نظر دادند اینطور به نظر می‌آید که خوششان آمده و ارتباط برقرار کرده‌اند و من حقیقتاً کامنت منفی در مورد خود کاراکتر سوسمار نشنیده‌ام و کسانی هم که نپسندیده بودند در مورد کلیت کار نظر داده بودند.

باز یگران بعد از اتمام اجرای نقش‌ها عموماً به نکات یا ایده‌های جدیدی در مورد نقش‌شان می‌رسند چگونه این افکار و احساسات مدیریت می‌شوند؟

بعد از اینکه نمایش تمام می‌شود مدام این فکر هست که می‌شد جور دیگری هم اجرا کرد و خوب تئاتر به عنوان یک هنری که زنده است به شدت این ویژگی پویا بودن را دارد و این که یکی از زیبایی‌های تئاتر است. این پویایی بعد از اجرا هم ادامه دارد و گاهی

